

הקדמה לספר זוהר תהלים

חלק ב

אור הזוהר 721 * ניסן תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

שמחה, כי בו נגאל, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב ק"ץ משיחה.

בין כ"ד ספרי הקדש נצב ספר התהלים של דוד המלך ע"ה נעים זמירות ישראל, כספר התהלות והתפלות הנצחי של עם ישראל. בכל מצב שיהודי נמצא הרי הוא פותח את ספר התהלים, קורא ברגש את מזמוריו, ומוצא בהם את שאהבה נפשו. אם בשעת שמחה וחדווה דלפא, אזי מתרונן לבו מתוכו ולבו גואה באמירת פסוקיו בשבח והודיה להקב"ה על הטוב והחסד אשר גמל אותו, וכמאמרם ז"ל (במדבר רבה ה, ו) **"שישראל נבראו לומר תהלתו של הקב"ה"**, והלילה בשעת עצב וכאב הריהו משתפף ומתחנן באמצעותו וקורא אל ה' לגאלו מיד צר, להושיעו ולהצילו מקצונתו. ושוב פשהגאולה אכן באה, והנושע מתאווה להודות לא-ל חי, הוא פותח את ספר התהלים.

בין דפי התהלים מצפין היהודי את מיטב רגשותיו ודמעותיו, ומקונו שואב מעיינות עוז וישון ללב. פסוקי הקדש מעוררים את לבו, ועל ידם מביע את ערגתו ותשוקתו לצור עולמים. וכך אקרו רבותינו (מדרש תהלים יח): **"ר' יודן בשם ר' יהודה אומר: כל מה שאמר דוד בספרו, כנגדו וכנגד כל ישראל אקרו וכנגד כל העתים אקרו"**.

הש"ה הקדוש (הלכות תשובה עניני תפילה) פותב: **"מי שנפשו חשקה לדבקה בו יתברך ובשבחיו, אז ידבק עצמו בספר תהלים. אשרי האיש אשר אומר תהלים בשירה ובזמרה בשמחה ובכונת הלב ובחבה"**. וזה לשון המלבי"ם (בהקדמתו לפרושו לספר תהלים): **"בית קדש הקדשים, בית האוצר היקר הזה, כל אדם יחזה בו כל תפילה וכל תחנה,**

אבות הקדושים, וכו'. וכשמש רבנו ורבי שמעון בר יוחאי רואים שיהודי פשוט לומד זוהר הקדוש נכנס לשם [ראה זוהר שיר השירים שרק לומדי הזוהר יכולים להיכנס לגן עדן העליון], ישאלו אותו האם למדת זוהר? ויענה כן, בוודאי כל שנה סימתי ב"ה את כל הזוהר הקדוש שהדפיסו **שובה ישראל**, ואז רבי שמעון בר יוחאי ומשה רבנו אומרים לו בא ושב בינינו [באמצע - בין רבי שמעון בר יוחאי ובין משה רבנו].

אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקוה למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה

כתב הפסא מלך (בתקוה ל'), וזה לשונו: **"כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול כחה לקרב הגאולה"**. ובתקוה מ"ב (שם בפסא מלך), **"כי למוד זוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקוה למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא"**. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי מנונה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו... עד כאן, (ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד).

ואקנה כי בספר זה ימצא כל מבקש את חפצו, כי בספר תהלים צפונים כל אוצרות החכמה והמדע חכמה עלאה ותתאה, הגלויות והנסתרות, וכל ספרי מוסר שיצאו לעולם כמעט הכל קרמו בספר תהלים, ואין דבר חכמה ומדע בעולם אשר לא ילכו וינקותיו מהתורה הקדושה, ואתם יחד יתנה זוהר הקדוש חכמה עילאה מפוס אר"ינותא התנאים שרפי קודש, הרשב"י וחבורתו, אשר זהו חבור נפלא לעורר אהבת דודים, תפלות אדונינו דוד בן ישי ע"ה עם כוח עסק הזוהר, ועל ידי זה תתעורר חבצלת השרון לאוקמא שכנתא מעפרא, ולעלוי שכנית עוזנו, אם הבנים

ח. צריך להבין מה כוונת הכסא מלך שאומר **היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא** הא אומרים בגמרא תענית (דף לא, ע"א): אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמר ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה קיינו לו וישיענו זה ה' קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. ואפשר לבאר, דהנה בוודאי עם הקב"ה ישבו משה רבנו ורבי שמעון בר יוחאי ביחד ועל ידיהם

כל הודאה וכל תהלה, על כל דבר ועל כל ענין, צוקה או תשועה, צרה או רוחה, אשר יהיה ליחיד או לרבים". כיוצא בזה כתב בספר הקדוש "מאור ושמש" (פרשת משפטים) בשם הרד"ק: "דוד המלך עליו השלום היה מתפלל על כל הענינים צריכים ושואל עד ביאת משיחנו. על החולים שיתרפאו, על הבריאים שלא יחלו, ועל פרנסתם שיתברכו, ולבטל מהם כל גזרות קשות".

ודוד המלך ע"ה התפלל לה' יתברך שכל העוסק בספר תהלים יחשב עליו כאילו עוסק בנגעים ואהלות, וסדר את ספר התהלים חמשה ספרים כנגד חמשה ספרי תורה, וכתב הפלא יועץ שבאמירת התהלים דבר יום ביומו אין משום בטול תורה ח"ו, ועל ידי אמירת כל התהלים יכול לבטל הדינים והגזרות הקשות כמו שאמר רבי פנחס מקורין זצ"ל תלמיד הבעש"ט זיע"א על הפסוק "מי ימלא גבורות ה' ישמיע כל תהלתו" שמי שרוצה לקלל ולכרות כל הדינים הקשים ישמיע כל תהלתו את כל ספר התהלים, ובפרט כשלומד התהלים עם הזוהר הקדוש.

ועין של"ה הקדוש (ריש ח"ב) וז"ל: מי הוא זה ואיזהו שיכול לירד לסוף דעת התורה, אלו כל השמים יריעות וכל הימים דיו וכל הקנים קולמסים אין לכתב חלק אחד מאלף אלפי אלפים רבבות מהרמוז בתורתנו הקדושה. רק פתח תורה מנח לכל, וכל הרוצה לטול יבא ויטל עד מקום ששכלו מגעת, ואחד המרבה ואחד הפומעיט, ובלבד שיכונן לבו לשמים עכ"ל. ובתנא דביה אל"הו (ווסא ספ"ג), כתב: אפילו אין בידו של אדם לא מקרא ולא משנה אלא הוא יושב וקורא כל היום הפסוק "ואחות לוטן תמנע" אפילו הכי שזכר תורה בידו עין שם.

הנה מבאר מכאן, שהחבור מהזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים בוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגנייה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ושואל, בשם שלא נגאלו ושואל מוצרים, עד שהצורך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיכנו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר א').

כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

ולפי זה יש לומר פרוש הפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", (מיכה ז, טו) שפרושו שהקדוש ברוך הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה ביציאת מצרים, שאז עשה נסים בזכות תוספת הקדושה של דם פסח ודם מילה, כמו כן ביציאה מהגלות אם נזקה לתוספת הקדושה יראנו ה' נפלאות במהרה בימינו, יוצא מזה שאין הדבר תלוי אלא בנו, ה' מחכה, כמו שחכה אז ביציאת מצרים שימולו ויעשו פסח, כמו כן עכשו הוא מחכה, שניזקה לתוספת הקדושה של הזוהר, וכשניזקה לזה מייד יוציאנו מן הגלות האיום והנורא.

וכן כתב באבן שלמה להגר"א (פרק י"ד אות ג'), דהגאלה לא תהיה רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאלה בלמוד הקבלה.

כן כתב גם רבי חיים ויטאל בהקדמה לספר "עץ חיים": הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועוכב בנו בית מקדשנו ותפארתנו, ועל

זה צריך גם לעשות תשובה גדולה על שבגינו התעכב גאלת ושואל עין בדבריו הקדושים).

רבי עקיבא היה חבוש בבית האסורים עשרים שנה

איתא במדרש שיר השירים (מהגניזה) "יל ע"י הרב יוסף חיים ורטהימר, הוצאת 'כתב יד וספר' ירושלים תשנ"ה), עמוד י"ח), על הפסוק (א ג) "לריח שמניך טובים": 'השביעי' [מעשרה הרוגי מלכות] רבי עקיבא, שהיה חבוש בבית האסורים עשרים שנה, והיו מביאים קולמוסים של קנים, ונותנים בין ציפורניו, ומרתיחין צורות באש, ומניחין תחת שחיו, ואמרו לו הנח מה שבידך, ובכל כך היה מוסיף להם תוכחות, ומה היה אומר להם, 'כמוהם יהיו עושיהם'. וכל דבר שהיו צריכין לו החכמים היו שולחים ושואלין לו בבית האסורים [ראה פסחים ק"ב: יבמות קח: סנהדרין יב'. עירובין כא: ירושלמי יבמות פ"ב ה"ה]. לסוף עשרים שנה ששהה בבית אסורים יצא ליהרג, והיה עונת קריאת שמע וכו', עד כאן. ובגמרא (ברכות סא:) מתארת את הוצאתו להורג של ר"ע - 'בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשי - אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבא לידי ואקיימו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימו. היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד'.

רבי עקיבא נפטר ביום הכיפורים - ולא ידעו תלמידיו, עד שאליהו הנביא בא להודיע

וכותב רבינו יוסף חיים זי"ע בספרו "בן יהודע", שתלמידיו לא אמרו לו דברים אלו ביום שנפטר, כי נשמתו יצאה ב'אחד' ואיך השיב להם, אלא בכל יום לפני הוצאתו להורג היו סורקים את בשרו, והוא היה מקבל עול מלכות שמים, ובאותם ימים דברו איתו תלמידיו. אבל ביום שבו נפטר, שהוא יום הכיפורים, לא היו איתו תלמידיו, כמסופר במדרש משלי (פ"ט ס"ב) שאליהו הנביא בא להודיע לרבי יהושע הגרסי על מותו של רבי עקיבא.

אמר להן רבי אליעזר הגדול, תמיה אני אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו, אמר לו שלך קשה משלהן

ובספר "סוד ה'" הביא את ספר "שירי מצוה", להגה"צ רבי בנימין אליהו מזאלשין על צוואת רבי אליעזר הגדול להורקנוס בנו, (המובא בספר שבט מוסר פרק ט"ו), שביאר שכל דברי רבי אליעזר הגדול היו עמוקים על פי הסוד, ומה שאיתא בגמרא סנהדרין (דף סח.), וז"ל: והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו... אמר להן למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה באנו, אמר להן ועד עכשיו למה לא באתם, אמרו לו לא היה לנו פנאי, אמר להן תמיה אני, אם ימותו מיתת עצמן, אמר לו רבי עקיבא שלי מהו [כלומר באיזה מיתה ימות], אמר לו שלך קשה משלהן... אמר להן הוא טהור, ויצאה נשמתו בטהרה, עיי"ש.

אם היה רבי עקיבא לומד סתרי תורה אצל רבי אליעזר הגדול, והיה מלמדם לכ"ד אלף תלמידיו, אז היו כולם באחדות אמיתי, ולא היו מתים, ולא הייתה הגזירה

מובן שכל הקפידה הייתה מפני שלא למד ולימד את תורת רבו רבי אליעזר שהייתה על פי הסוד, ועל כן קיבל

עונש חמור כזה, שרבי עקיבא היה יכול לקבל את כל תורת הסוד וללמד את בני ישראל. וכן כתב הגה"ק מהרצ"א מדינוב בהוספותיו לספר סוד מרע ועשה טוב, וזת"ד: ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלכות, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמטונים וחורלים מן השדה אשר ברכו ה'. ומסיים שם (בספר סוד ה') שאם רבי עקיבא היה לומד סתרי תורה אצל רבי אליעזר הגדול, והיה מלמדם לכ"ד אלף תלמידיו, אז היו כולם באחדות אמיתי, ולא היו מתים, (וגם היו ניצלים מגזירת עשרה הרוגי מלכות - כמו רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר שניצלו), כי בין לומדי תורת הסוד אין, לא שנאה, ולא קנאה, ולא תחרות, אלא כולם באהבה ואחדות גמור, כמו שאמר הרשב"י בזוהר (פרשת נשא - דף קכ"ח ע"א): תדי רבי שמעון ואמר, (חבקוק ג) ה' שמעתי שמעך וראיתי. (אמר) (קכ"ח ע"ב) ה'תם יאות ה'ה למהו דחיל. **אנן בתביבותא תלייא מלתא**, דכתבי, (דברים ו) וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכָתִיב (דברים ז) מֵאֶהְבֶּתָּ ה' אֶתְכֶם, וְכָתִיב (מלאכי א) אֶהְבֶּתִּי אֶתְכֶם וגו'.

ובלשון הקודש: **שמח רבי שמעון ואמר**, (חבקוק ג) ה' שמעתי שמעך וראיתי להיות נרא. **אנן בתביבותא תלוי הדבר**, שכתוב (דברים ו) וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכָתֹב (שם ז) מֵאֶהְבֶּתָּ ה' אֶתְכֶם, וְכָתֹב (מלאכי א) אֶהְבֶּתִּי אֶתְכֶם וגו'.

אם אינך מלמדני תצטרך למות על קידוש ה', כי אי אפשר לעשות התיקון אלא על ידי לימוד תורת הסוד

ובגמרא פסחים (דף קיב.): חמשה דברים צוה רבי עקיבא את רבי שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין, אמר [רשב"י] לו [לרבי עקיבא] רבי למדני תורה, אמר איני מלמדך, אמר לו אם אין אתה מלמדני אני **אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות**, אמר לו בני יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק, אמר לו ומי בסכנה, והלא עגל בסכנה, אמר לו אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול, עכ"ל. ורואים שרבי עקיבא חשש ללמדו כשהיה עשרים שנה בבית האסורים, ועל זה אמר לו רבי שמעון אם אין אתה מלמדני אני **אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות**, יש לבאר על על פי כתבי האריז"ל שאין הכוונה למלכות כאן מלכות הרשעה, אלא למדת מלכות דקדושה, שבמיתה על קידוש השם נקרא, שנמסר למידת מלכות העליונה, וזה כוונתו **שאם אינך מלמדני תצטרך למות על קידוש ה'**, כי אי אפשר לעשות התיקון אלא **על ידי לימוד תורת הסוד**, ובזה שורף את הקליפות ומגרש החושך ומאיר את העולם באור גדול (סוד ה'). -

מגזירת עשרה הרוגי מלכות, כמו רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו ע"ה, וזה מה שאמר לו רבי אליעזר תמה אני וכו', כי לימוד תורת הסוד יותר גבוה מליהרג על קידוש ה', כי כל תורת הסוד הוא שיחיו ולא ימותו, לא רק הוא, אלא מככר ומציל את כל עם ישראל, כמו שכתב בזוהר הקדוש: **עוד אמר אליהו זכרונו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזהר יתפרקו מן גלותא פד אתגליא בדרא בתרואה. עוד בדר קכ"ד: לשון משה רבינו לרבי**

שמעון. והמשפילים זיהירו זיהר הקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח ובגין דישאל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר ופקון ביה מגלותא ברחמי.

ועל כן לא מספיק ללמוד לעצמו, אלא צריך לזכות את הרבים וללמד ולהשמיע לכל ישראל! כי תורת הסוד נועדה להתגלות וללמד את הרבים בדור האחרון למען הכינו את העולם לקראת תורתו של משיח והגאולה שלימה.

כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק

גם בשעת הדחק הוא, בל נתנאש מן הרחמים. כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק (ברכות דף ס:): וכן עוד בכמה דוכתי בש"ס, ולשון בשעת הדחק (דוקא) יש לומר על פי דברי הש"ס ספה (מה): שאמר רבי שמעון בן יוחאי (דהוא סתם רבי שמעון בכל מקום) יכולני לפטר את כל העולם מן הדין, מיום שנברא העולם עד סופו, והאחרון הכביד כעת סופו של גלות אדום (שהוא קדם ביאת גואל צדק במהרה במיני אמו) שרבי שמעון בן יוחאי הוא שעמד בנפשו כנגד מלכי רומי (אדום) כדאמרין בשבת, ועל פן אמר הפלף אז, שמעון שגנה יהרג, ובפרט בסוף יומיא אילין באחרית ימי גלות אדום, וזהו רבי שמעון בן יוחאי בכחו ובכח הזהר הקדוש חבורו, דיתפרנסון בדרא בתרואה להציל מהבלי משיח, ויפקון מן גלותא בכחו. ואלו הימים נקראים שעת הדחק בדוחקא (דגלותא) בתר דוחקא פמבאר בזהר הקדוש, על פן שפיר אפרו (רק ברשב"י) כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק, שעומד בעודנו בשעת הדחק, הינו בשנים האלו, ועל זכותו אנו סומכין פנזפר. (דברי תורה מהדורא ט' אות לט).

ובישועות יעקב פתב, וז"ל: שפאמט אין חלוק בתורתנו הקדושה בין פסוק זה לפסוק **"שמעו ישראל"**, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל, ורבי עמנואל הצפני ז"ל פתב במתק קולקסו (פרוש לספר משלי דפוס נעפאל רמ"ז) לא פאותיות המצטרות העבריות, כי בצורות אותיותינו נקמים סודות גדולות, ולמשל ראה כי **ספר התקונים חבור רשב"י על מלה אחת שבתורה שהיא מלת "בראשית"**, וכן הפסוק (בראשית ל"ו) **"וישם אשתו מהיטבאל"** וגו', אשר הקורא לא ירגיש בו שום פליאה, ואמרו עליו (זוה"ק תולדות קמ"ה) תא חזי, דהא רבי יוחנן בן זכאי הנה אמר **"ש" ה"לכות פסוקות ברמזא דחקמתא על זה, בפסוק ושם אשתו מהיטבאל וגו', ולא גלי לון אלא לרבי אלעזר דהנה עמיה עכ"ל**. וכתב מרן גאון עוגנו החיד"א ז"ע, לרמז זכות"ם תגן, זכותם ראשי תבות זוהר כ"ד ספרים, תהלים משניות, שיתמיז בהם האדם ויחזר וישגן, וזכותם תגן בעד כל ישראל.

דוד המלך היה קם בתצות הלילה, ואפלו בימי מלך המשיח הוא מלך

וראה מה שכתוב בזוה"ק בראשית (פרשת לך דף פ"ב ע"א), תרגום הזהר: בא ראה שדוד המלך היה קם בתצות הלילה, ומשום כך דוד המלך חי לעולמים, ואפלו בימי מלך המשיח הוא מלך. ובזוה"ק (בראשית פרשת ורא דף צ"ט ע"א), תרגום הזהר: בא ראה, הקב"ה עשה את דוד המלך עמוד אחד מהפסא העליון כמו האבות, פרוש, כי אברהם ויצחק ויעקב המה שלשה רגלים לכסא, ודוד הוא רגל רביעי. ובזהר הקדוש בראשית (פרשת וצא - דף קנה ע"ב): בלשון

הקודש: וכן כל אותם שירות ותשבחות שאמר דוד וכל אותם שהיו עמו, כלם היו בסוד עליון, בסוד ההקמה.

עקר הגאולה בלמוד הקבלה

הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג') היצר הרע עושה שלא ילמד קבלה, כי יודע שעל ידי למוד זה ישוב האדם בתשובה שלמה (הגר"א בישעיה ו' ט'). פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים בקמץ וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). ההשגה מתחילה מתורת הנסתר ורק אחר כך משיגים יתר חלקי התורה. ולבסוף משיגים את התורה הנגלית. (הגאון מוילנא. סדור). כל אחד מה שמלמדין אותו בבטן אמו פן יש יכלת בידו להשיג. ומי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא ישתדל להשיגו, נדון בדינין קשין. (הגאון רבי אליהו מוילנא, הגר"א, אבן שלמה חלק כ"ד)

הלומד את האדרא גורם לרשב"י שיהיה מעטר ויושב כמלך בראש

כמו שכתוב הצה"ק המקבל רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפירוש משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו

ט. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתיא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזידא: מאי קרא? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וזוהר העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיי' עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טו). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוח: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוח, ועליו יבנה הגוף לתחתית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוח שעליו יבנה

בראש, ויושב בגוון, עד כאן לשון קדשו. האם יש שמחה גדולה מזו בודאי שפדאי לעשות סעודת מצוה. ואין שום ספק פאשר יבקש כל בקשה שהוא, בזכות הלמוד בזוה"ק, וזכה שתתקבל תפלתו. כמו שמבאר בכתבי האר"י מוכא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח'ברים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפירוש שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ובודאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותושפנו ממקור הברכות, שפידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על פן אחינו הסהורים חושו והצילו את עם ישראל להדבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב בפרומים, על כל הלומדים, וננשע תשועת עולמים כולנו ליה מצפים.

לשון זוהר מסגל לנשמה אף דלא ידע מאי קאמר

כבר נודע גדל יקר תפארת וגדל תהלות ספר היקר והקדוש תקוני זהר שחבר התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכר צדיק לברכה, אשרי אדם שומע לו לשקד על דלתותיו יום יום, אשר חכמים הגידו שאף לשונו לשון זהבה (הזהר) מסגל מאד לנשמה אף דלא ידע מאי קאמר.

הבנין לעתיד לבא, ואותה הקדושה השורה עליו נקרא הבלא דגרמי.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), תרגום זוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיאת שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולס בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא החיצוין להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

(הספיקת הרב הקדוש מאפסא תקוני זהר דפוס מעובד). - **נראוי לקבע עצמו ללמוד חמש דפין בזהר בכל יום**, והוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאיר ולזכרה ולתקנה ולכלות קוצים מדות רעות ותאוות רעות לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש. (מורה באצבע להחיד"א אות מ'). - **וכן נתן מרן האר"י תקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זהר או תקונים בכל יום**, וכן נהג מורי רבי לקבע למודו בלילה, במושניות או בזהר, או שניהם כאחד טובים. (מורה באצבע להחיד"א אות מ'). - **מעלת חדושי תורה שהוא חשוב מאד בשמים מומעל**, עד שאמרו בזהר הקדוש שבונה שמים חדשים, ועליו הפתוח אומר: "לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי, שנעשה שפתו להקדוש ברוך הוא וכו', והוא תקון גדול לכל עוון ולכל חטאת ובפרט לעוון פגם הברית וכו'. וגם למוד ספר הזהר הקדוש אף באין מבין חשוב כאלו חדש חדושים. ואחד המורה ואחד המומעיט ובלבד שיכנו לבו לשמים. (פלא יועץ ערך חדושי)

הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי גנונא דתבת נח וכו' פדוע. (הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א). - **ובחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת ורצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וסכה ולולב עם כל הפוסקים השיכים להם, ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא, ובנימים שבין כפור לסמות תרבה בלמוד התהלים וזהו וכו' ויצא ובעצרת השם יתברך כל אשר תפנה תשפיל ותצליח אמן כן יהי רצון. (עבודת הקדש חלק התכלית פרק ע). - ולהיות ספר התקונים בחדש אלול יד הכל משמשת בו.**

מושה רעיא מהימנא סובל על וצער השכינה הקדושה לבדו, כי אין התלמידי חכמים רוצים לסייעו בזה, שאינם רוצים לתלמוד סודות התורה

לומר זהר חדש קדם התפלה

תגיד להאברכים שאם רוצים להגיד מעט זהר קדם התפלה שיגידו זהר חדש, שמזה גם כן יכולים להיות חסיד. (דברי אהרן בשם הרב הקדוש רבי אשר מסטולין). - **אם זכה ללמוד בזהר הקדוש באשמורת, כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות שדומה ללילה. ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ילמד הלשון כי הוא מבורך הנשמה, והקדוש ברוך הוא ברב רחמיו ימלא כל משאלות לבו בפרט בזכות למוד לשון הזהר, כי הוא נייחא קמיה אף על פי שהוא מגומגם בלישניה ודאי מאן חשוב מאן ספון ומאן רקיע בזכות זה הקדוש ברוך הוא ימרה ויחיש וידלג ויבא לציון גואל, אמן כן יהי רצון. (סדור שער השמים, בסדר הלמוד שכתבו הקדמונים).** - **אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא ברב רבבי של למוד ספר הזהר הקדוש, ושרש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המור, האירף לא יתלהב לב האדם להאיר און לשמוע בלמודים לקבע שיעור קבוע בכל יום בזהר הקדוש ובתקונים ושאם ספרי המקובלים כו'. (יסוד ושרש העבודה, שער הששי, שער הניצוץ).** - **ראוי לקבע עצמו ללמוד חמש דפים זהר בכל יום**, והוא תועלת גדולה ותקון גדול לנפש להאיר ולזכרה ולתקנה ולכלות קוצים, מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש. וכן נתן מרן האר"י זכרוננו לברכה תקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מורינו הרב רבי צבי. (נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

והאור החיים הקדוש בפרושו על פרשת ויחי (בברכת יעקב ליהודה) ביאר, דמושה הוא גואל ראשון, והוא גואל אחרון, כדאמר בזוהר הקדוש "מה שיהיה הוא" ר"ת משה - "שיהיה", (קהלת א ט), ואין משה רעיא מהימנא נותן התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, [ובזהר הקדוש קורא לאלו שאינם עוסקים בספר הזוהר "עמי הארץ" גם כי גדלים בתלמוד]. ומוסיף שם, דבכל פעם שיש זמן הראוי לגאולה, צריך שיהיה בנו יניה של תורה הוא פת עסק התורה בכל הפרד"ס - ד' חלקיה, (כדפרש בשרי השירים על הפסוק "הביאני אל בית ה'"), ואם לאו ח"ו סובלים יסורים, ורק על ידי פת התורה שיש בעם ישראל נגאלים, עכ"ל. ופוק חזי מה שאמרו בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כח): בלשון הקדש: אמר רבי אלעזר, והרי מי נתן מעשה של אדם בישראל ובמשה? אמר לו: בני, ואתה אמרת כך? וכי לא למדת (ושענה מו) מנגיד מראשית אחרית! אמר לו, כך הוא ודאי. ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו. וכן נאמר בעמוד האמצעי ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה ויבא כי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו. באותו זמן ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם. ה' אלהים - אבא ואמא. תרדמה - זו הגלות, שנאמר בה (בראשית טו) ותרדמה נפלה על אברם. הפילו על משה וישן. אין שנה אלא גלות. ויקח אחת מצלעתיו - מצלעותיו של מי? אלא מאותם עלמות של הגבירה נטלו אבא ואמא אחד מהם, והוא צד לבן, יפה כלבנה. ויסגר בשר תחתנה - זה בשר שנאמר בו (שם ו) בשגם הוא בשר. בשר של משה אדם, ועליו נאמר פגי משה כפני חמה, ולכן (שיר ו) יפה כלבנה ברה פחמה. ובאר במקדש קלף: דמשה רעיא מהימנא סובל על וצער השכינה הקדושה לבדו, כי אין התלמידי חכמים רוצים לסייעו בזה, שאינם רוצים ללמוד סודות התורה, אלא פולם כנגדו ולא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר להוציא את השכינה מן הגלות, וכלם בסוד התרדמה והשינה.

כל הגאולה תלויה בעסק החכמה הזאת

ובדגל מוחנה אפרים (פרשת שמיו): וזהו דרש דרש משה, הינו כשייתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי הנה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה,

ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

יעין בסוף הקדמת בעל פסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמוד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה כמה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמונא דאמצעיאת דביה אור ותיקרה אור וכתב בבאור הגר"א שביים

הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בקיינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החיבור ההוא היה בטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ה). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו. (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

פֶּלֶאסוֹנוֹת וְהַעֲנִיּוֹת וְהַצְרוֹת, וְעֹכֹב בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאוּלָּה, זֶה בְּגִלְל שְׁלֵא רוֹצִים לְלַמּוֹד אֶת תּוֹרַת הַסּוּד - וּמַעֲפֵבִים הַגְּאוּלָּה

בתיקוני זוהר (תיקון ל). אמר הרשב"י ע"ה שכל האסונות והעניות והצרות, ועכוב ביאת המשיח והגאולה, זה בגלל שלא רוצים ללמוד את תורת הסוד. - ובזהר פרשת נשא (מכד, ב), אמר הרע"א מהימנא דדוקא בזכות לימוד ספר הזוהר יוצאים מהגלות ברחמים, וכבר בארו גדולי הדורות, כי הלימוד בזוהר הקדוש מועיל גם בגירסא, כי מטרה הנפש הוא (עין בספר אור הזוהר) ומפנה האויר, ומכניע כח מלכות הרשעה, ודע כי כבר הורה מלאך האלקים האר"י החי ז"ע לתלמידיו הגדולים, שילמדו זוהר בגירסא, לזכות על ידו להשגה, וכן לבעלי תשובה לטהרת נשמתם, ולקבלת תשובתם. ואלו כבר קיימו עצת הרמח"ל זיע"א ללמוד בחבורה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כבר הניח לנו, ונצלנו מיד כל הקמים עלינו, וזכינו לרוח טהרה, (דניאל פרק ז יג) 'וארו עם ענני שמעיא' וגבר ישראל!

על פן ראו נא בזה דברי הגר"א ז"ל, ודברי גדולי ישראל מענין חובת השעה לעסוק בלימוד הזוהר הקדוש, ועתה יאמר בקול רם ונשא 'חתום פי שטן... זעום בו וידם', ולא קנטרו עוד השוגגים והמזידים, ולשומעים יונעם יאמרו המגידים, לכל איש ישראל הקטנים עם הגדולים, יחד כל ישראל חברים, ומפנו ישקו כל העדרים, באהבה ובאחדות ופלאים, כולנו ליה וליה ענינו מצפים.

ובזכות אדונינו דוד המלך ע"ה הוא משיח ה', יתקמו דברי הנביא יחזקאל (פרק לו ט) דבר אלהם פה אמר אד-ני ה' הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בנדי: (יחזקאל פרק לו כד-כה, כז) ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם, וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה הפה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: והיה משפני עליהם והייתי להם לאלקים והפיה יהיו לי לעם. ובזכות הרשב"י ע"ה נשמת משה רע"א מהימנא משיח ה' הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון (אור החיים י"ח), ובקיינו תנשע יהודה וישראל תשועת עולמים ויתקיים בנו הרע"א מהימנא בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי ובגין דא ואין עמו אל נכר, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: (זכריה פרק יד ט), במהרה בקיינו אמן.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצנה לכל אחד להדפיס פמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי תלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ויתקם הבטחת הרע"א מהימנא 'בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי'. כלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרו"ר" ויתחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת אל-חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגיינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אפ"ר.

**הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש תובב"א**

Advertisement for a CD titled "זכרות התנא האלוכי רבי שמעון בר יוחאי". The CD cover features a portrait of a rabbi playing a violin, a large fire, and a blue globe. Text on the CD includes: "זכרות התנא האלוכי רבי שמעון בר יוחאי", "תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו", "מנויטב נגוני מירון", "ספורי רבי שמעון בר יוחאי", "נאות תה"צ הסוכוב רבי שלום יהודה גראס שליט"א נשיא מפעל הזוהר העולמי", "מעלת לימוד הזוה"ק", "בניא תשכח מפי זרעו", "בניא תשכח מפי זרעו". At the bottom, it says "מפיק: משה לוי", "יצא לאור: י"ג טבת ה'תשע"ד", "נחל ליבוש 24/8 עירי"ק בית שמש", "טל: 054-8436784", and "נא לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם".